

Duminică

3 Mai

- 09-10 Rugăciune
- 10-10:45 Studiu biblic
- 10:45-12 Serviciu divin
- 18-20 Serviciu divin

Marți

5 Mai

- 19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri

6 Mai

- 19-21 Fanfară

Joi

7 Mai

- 18-19 Rugaciune cu fratii

Vineri

8 Mai

- 18-19 Rugaciune cu surorile
- 19-21 Serviciu divin

Sâmbătă

9 Mai

- 10:30-12:30 Repetiții
orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Stefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Brisan

ANUNȚURI

Sambata, 16.05.2015, Departamentul de Femei al Comunitatii Baptiste de Timis organizeaza o iesire in natura si o conferinta speciala dedicata surorilor vaduve la Cheveres, avand-o ca invitata pe sora Elisabeta Vekas din Satu Mare. Pentru mai multe informatii si inscrieri va rugam sa o contactati pe sora Ionela Liuba.

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrteu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

NR. 210 | 3 MAI

CEI MAI FERICIȚI OAMENI DIN LUME

Drumul Calvarului alături de Isus nu este un drum lipsit de bucurie. Este un drum duros, dar este și unul profund fericit. Atunci când alegem plăcerile trecătoare date de confort și siguranță în locul jertfelor și suferințelor produse de misiune, evanghelizare, slujire și dragoste, facem o alegere împotriva bucuriei. Respingem izvorul ale cărui ape nu seacă niciodată (Isaia 58.11). Cei mai fericiti oameni din lume sunt cei care experimenteză cum taina numită "Hristos în voi, nădejdea slavei" (Coloseni 1.27) le satisfac cele mai profunde Tânăriri și îi eliberează pentru a prezenta suferințele lui Hristos prin propriile lor suferințe în fața lumii.

Dumnezeu ne cheamă să trăim de dragul lui Hristos și să facem acest lucru prin suferință. Hristos a ales suferința. Nu a fost ceva ce l-a întâmplat pur și simplu. El a ales-o ca fiind calea de a crea și a desăvârși Biserica. Acum ne cheamă să alegem și noi suferința. Aceasta însemnând că ne cheamă să ne luăm crucea și să-L urmăm pe drumul Calvarului, să ne lepădăm de noi însine și să facem sacrificii de dragul slujirii Bisericii și pentru a prezenta suferințele Lui în fața lumii.

Fratele Andrew, care conduce o slujire numită "Open Doors" (Uși deschise) și care a devenit faimos datorită cărtii sale "God- s Smuggler", publicată în 1967, descrie chemarea lui Hristos, pe la mijlocul anilor 90, cam așa:

"În întreaga lume nu există nicio ușă închisă atunci când vrei să mărturisești despre Isus... Arată-mi o ușă închisă și-ți voi spune cum poți să intri. Totuși, nu-ți promit o cale de ieșire... Isus nu a spus: "Mergeți dacă ușile sunt deschise", deoarece ele nu sunt deschise.

El nu a spus: "Mergeți, fiindcă aveți o invitație sau veți fi întâmpinați cu covorul roșu."

El a spus: "Mergeți", deoarece oamenii au nevoie de Cuvântul Lui...

Avem nevoie de un stil nou de abordare a misiunii: un mod agresiv, practic, evangelic, neîngrădit... un spirit de pionierat...

Mă tem că vom fi nevoiți să trecem printr-o vale a lipsurilor, precum și prin situații amenințătoare însoțite de băi de sânge, dar vom răzbi.

Dumnezeu va înlătura toate piedicile din calea noastră, dacă vrem să ne apucăm serios de treabă.

Dacă spunem: "Doamne, cu orice preț..." - iar oamenii nu ar trebui să se roage niciodată aşa dacă nu vor cu adevărat ca Dumnezeu să-i ia în serios - El va răspunde. Fapt ce este înfricoșător. Dar trebuie să trezem prin acest proces. Așa au mers lucrurile în Biblie în ultimii două mii de ani. Așadar ne confruntăm cu perioade grele și trebuie să trezem prin aceasta... Ne jucăm de-a biserică și ne jucăm de-a creștinismul. Si nici măcar nu ne dăm seama că suntem căldicei... Ar trebui să plătim un preț pentru credința noastră. Citește 2 Timotei 3.12: "De fapt, toți cei care voiesc să trăiască în Hristos Isus vor fi persecutați." Biserica a fost purificată mai mult în acele țări în care a existat multă presiune... Tot ce pot spune eu este că trebuie să ne pregătim."

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propunerii: buletinduminical@biserica2.ro

CE FACI CU CEEA CE AI?

CRISTIAN BOARIU

Iacob a avut o PIATRĂ ce și-a pus-o căpătai și pe care a visat frumos. El a înțeles că în viață nu contează cât de confortabil dormi, ci dacă ai vise frumoase când închizi ochii. Că mulți în lumea astăa au perine scumpe și coșmaruri noaptea fără Dumnezeu.

Cei care îl ascultau pe Ștefan au avut tot o piatră. Fiecare. Au preferat să-și ducă bolovanu după ei la adunare. Au înțeles destul de târziu că cei ce folosesc pietrele ca să producă răni nu văd cerul deschis. Moise a avut un TOIAG. L-a folosit să despartă apele Mării Roșii ca să treacă evrei de la robie la libertate. Ne-a învățat să ne folosim autoritatea în viață ca să deschidem drumuri noi pentru prizonierii păcatului de lângă noi.

Iuda a avut și el un toiac dar și l-a dat ca și garanție pentru o noapte de plăcere. Astă face păcatul: îți ia autoritatea care o ai, îți închide gura și îți pătează numele frumos pe care l-ai avut. Isus a luat un ȘTERGAR în seara Cinei ca să-i spele pe ucenicii Săi. Ca să poți birui lupta din Ghetsimani mai întâi trebuie să te biruiești pe tine și să speli pe picioare inclusiv pe cel care te vine în viață. Ce rare sunt astăzi ștergările astea. Mulți vor mantaua puterii, puțini iau ștergarul slujirii.

Cel care a primit doar un talent tot un ștergar avea și el pe acasă. Dar nu a folosit ștergarul ca să slujească ci ca să țină de cald talantului îngropat. Câte flori neduse, câte vorbe frumoase nespuse, câte fapte bune nefăcute ținem și noi prin ștergare. De am înțelege că este o legătură între mântuire și nefolosirea investiției ce a pus-o Dumnezeu în noi...!

Tabita a avut un AC și cu acul acesta a făcut haine pentru sfinți. La ea la mormântare au venit surorile îmbrăcate în haine cusute de acul Tabitei. Nu puteau îngerii să o ducă în cer la cum plângneau cei de acolo după ea. Căci în viață contează mult ce amintiri lași în urmă.

Penina a avut și ea un ac. L-a folosit anii de zile să o țină pe Ana la distanță. Vorbe grele, privire trufașe, ac de marcă. Probabil că la Penina la mormântare nu a plâns nimeni.

Femeia păcătoasă care a schimbat miroslul din casa lui Simon avea un PĂR tare frumos. N-a găsit la nici un magazin un ștergar mai de calitate ca să-i șteargă picioarele lui Isus ca și părul ei. Mulți vor să stea la masă cu Isus dar prea puțini la picioarele lui.

Absalom avea și el păr de calitate. Dar mai mult îl folosea pentru faima proprie decât pentru șters lacrimi. Mi-l imaginez cum își trecea cu mândrie mâna prin păr tot la câteva secunde când vorbea cu cei care veneau la palat să ceară câte un sfat. I-a fost de mare folos când a trecut dincolo. Atârnat între cer și pământ ca să vadă țoți că poți fi fără cursur în trup, dacă ai cancer în suflet și rebeliunea te stăpânește, nu ajută la nimic frumusețea exterioară.

Daniel a avut FERESTRE superbe la casă. Erau din acelea ce se deschideau larg spre Ierusalim. Tare mult contează ferestrele noastre spre CER înainte de groapa cu lei. Ferestrele acelea deschise au schimbat papilele gustative ale leilor. I-au făcut să-și dorească să mănânce demoni nu îngeri. Ieremia a văzut poporul că și-au schimbat ferestrele. A mers să vadă ce fel de marcă și-au pus, câte straturi de sticlă, ce culoare, ce feronerie. Când colo să-a îngrozit: erau ferestre pe care intra moartea (Ier. 9:21). Stoc nelimitat e și astăzi. Nu fereastra în sine e problema ci ce preferăm să privim prin ea. Ierusalimul sau Babilonul? Moartea sau viață? Imoralitate sau spiritualitate? Ce intră pe fereastră te demolează sau te zidește?

ACOPERIȘ tare bun avea Petru la Iope. Când adormeai acolo simțeai o briză de cer și vedea imagini cu ce va urma în slujire. Să tot urci pe astfel de acoperiș pentru a primi vedenii cerești și sfaturi pentru lucrare.

Acoperiș de mai mare calitate avea David la palat. Dar numai calitate materială. Urcase David într-o

zi pe el nu ca să scrie un psalm ci ca să vadă dacă nu și-au făcut vecinii ceva piscină prin curte. Când lipsești de la războaiele unde frații tăi își dau viață și ai prea mult timp liber, ai toate șansele ca acoperișul pe care urci să te coboare ani de zile în viață.

Să ne verificăm azi ceea ce avem. Nu contează în viață cât de mult sau de puțin ai, ci cum folosești ceea ce ai. Ateul adună, creștinul împarte. Egoistul se gândește la el, creștinul la frații lui.

Într-o zi vom da socoteală de bunurile avute. Să folosim ce avem în aşa fel încât la final să auzim: "ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri..." (Matei 25:21)

ADEVĂRATA FERICIRE

VASILE DASCĂLU, BISERICA CHECEA

Aleargă omul după fericire: o va găsi sau nu o va găsi? Lucrul acesta se poate vedea la sfârșitul vieții lui. Unii o găsesc, alții nu pentru că nu cunosc adevărata fericire și nu o caută acolo unde este ea. Ce este de fapt adevărata fericire și unde o putem găsi?

Haideți să vedem ce ajutor ne oferă Sfânta Scriptură în a descoperi și totodată de a beneficia de adevărata fericire?

În Matei citim: „Ferice de cei cu inima curată căci ei vor vedea pe Dumnezeu”. În acest verset biblic descoperim cum trebuie să fie omul care caută adevărata fericire și care este finalitatea acestei căutări. Un vers de cântare spune așa: „Adevărata fericire o afli doar la Dumnezeu / Ea se numește „mântuire”/ Să fii pe veci copilul Său”. Din aceste două pasaje înțelegem că „adevărata fericire” înseamnă să fii mântuit.

Fiecare om are nevoie de mântuire pentru că este păcătos, conform Romani 3:23. Natura păcătoasă produce gânduri păcătoase, fapte păcătoase, cuvinte păcătoase și ne face vrăjmași cu Dumnezeu, după cum citim în Romani 5:12, 18:19, 6:16, Isaia 53:6. Aflându-ne în această situație suntem sub judecata lui Dumnezeu și avem nevoie de eliberare, suntem morți și avem nevoie de viață, suntem robi și avem nevoie de eliberare. Suntem cu totul neputincioși pentru a ne putea mântui singuri. Dumnezeu a arătat că urăște păcatul și pune sub pedeapsa Judecății pe toși cei ce mor în păcat; este vorba despre pierzarea veșnică de la față lui Dumnezeu – Ioan 8:21, Marcu 9:43-48. Pentru că noi suntem păcătoși iar Dumnezeu este Sfânt și drept avem nevoie de izbăvire de „pedeapsa păcatului”. Rugăciunea noastră ar trebui să se îndrepte spre această idee și să intrebăm: „Ce trebuie să facem ca să fim mântuiți?” Fapte 16:30,31.

„Dar El a murit pentru păcatele noastre... pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El” Isaia 53:5 Deși nimeni nu este vrednic de mântuire, Dumnezeu și-a arătat dragostea Sa și prin harul Său ne dăruiește mântuirea, prin Fiul Său Isus Hristos, Mântuitorul păcătoșilor. Toata pedeapsa judecății lui Dumnezeu pentru păcatele noastre a căzut peste Domnul Isus; astfel El a îmolinit pe deplin cerințele lui Dumnezeu și oferă și ayi fiecăruia fericirea de a locui în Casa lui Dumnezeu. Aceasta este adevărata fericire care va dăinui pe vecie, pentru că ea este Dumnezeu și este oferită în dar de Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că cel care află adevărata fericire (mântuire) este la adăpost și are siguranță vieții veșnice pentru că El se încrede în Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu.

Dacă nu ai găsit adevărata fericire și o dorești poți să te rogi și să crezi în Domnul Isus Hristos: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta.”